

Informacja prasowa

Dyrektor generalny ArcelorMittal Europe apeluje do Parlamentu Europejskiego o pomoc w ratowaniu projektów dekarbonizacyjnych europejskich producentów stali, zagrożonych niepewną sytuacją.

Luksemburg, 12 maja 2022 r.

Przemawiając na dorocznym spotkaniu wielosektorowej federacji przedsiębiorców FEDIL w Luksemburgu, w którym udział wzięli premier Luksemburga Xavier Bettel, Geert Van Poelvoorde, dyrektor generalny ArcelorMittal Europe i prezes EUROFER, omówił pałacy temat dekarbonizacji europejskiego hutnictwa oraz niepewnej sytuacji sektora stalowego.

Geert Van Poelvoorde wyjaśnił szczegółowo, co ArcelorMittal Europe już zrobił w ramach dekarbonizacji i co będzie potrzebne, aby przejść do następnej, kluczowej fazy:

„Budowa bezemisyjnych hut stali w ArcelorMittal Europe oznacza wymianę wielkich pieców na instalacje DRI (czyli instalacje bezpośredniej redukcji żelaza) oraz budowę pieców elektrycznych zasilanych energią odnawialną. Zastąpienie gazu ziemnego zielonym wodorem w zakładach DRI – gdy zielony wodór będzie dostępny na dużą skalę i po konkurencyjnej cenie – obniży nasze emisje CO₂ o 90%. A pozostałe emisje CO₂ zostaną wychwycone, składowane albo wykorzystywane.”

„Mamy szczegółowy plan, żeby móc to zrobić i jesteśmy gotowi do wdrożenia tego planu; otrzymaliśmy wsparcie inwestycyjne od belgijskiego, francuskiego, niemieckiego i hiszpańskiego rządu. Przygotowujemy już to co możemy, czekając na zatwierdzenie dofinansowania przez Komisję Europejską – złożyliśmy wnioski o dofinansowanie w terminie, latem ubiegłego roku, ale wciąż czekamy na decyzję.”

Wypowiadając się w ramach zajmowanego przez siebie stanowiska w EUROFER, Geert Van Poelvoorde dodał, że w Europie ponad 60 projektów na skalę przemysłową zostanie wkrótce uruchomionych przez producentów stali - potencjalnie zmniejszając emisje CO₂ w europejskim przemyśle stalowym o 81,5 miliona ton do 2030 r.: - *Odpowiada to rocznej emisji CO₂ na mieszkańca około 13 milionów Europejczyków – czyli więcej niż łączna populacja Belgii i Luksemburga. Żadna inna energochłonna branża nie ma takich ambicji”.*

„Głosy zadecydują o przyszłości stali w Europie”

Przed głosowaniami nad systemem ETS (system handlu uprawnieniami do emisji) w komisji ds. środowiska Parlamentu Europejskiego w przyszłym tygodniu oraz głosowaniem plenarnym na początku czerwca, Geert Van Poelvoorde powiedział: - *Sytuacja jest bardzo poważna i paląca. Przy zmienionym systemie handlu uprawnieniami do emisji, który jest dziś rozważany, nawet po tym, jak cały europejski sektor stalowy obniżyłby emisje CO₂ o 30% i zainwestował 31 mld euro w wydatki inwestycyjne i 55 mld euro w koszty operacyjne, europejski sektor stalowy będzie ponosić 8,4 mld euro kosztów rocznie związanych z CO₂ w 2030 r. – w czasie, gdy nadal będziemy mocno inwestować w fazę przejściową z produkcji stali opartej na wielkich piecach na produkcję stali z wykorzystaniem technologii DRI-EAF.*

Jeśli chodzi o ETS mówił również o proponowanym mechanizmie dostosowania węglowej opłaty wyrównawczej: „Cieszymy się z tego pomysłu i rzeczywiście potrzebujemy zapewnienia, że import będzie podlegał takim samym kosztom emisji CO₂, jakie ponoszą producenci europejscy. Jednak zgodnie z obecnymi propozycjami korekta tego podatku nie zapewni tego. Zamiast tego stworzy sytuację, w której europejska stal będzie niekonkurencyjna na światowym rynku. Bez równych szans - nie będziemy zwyczajnie mieli rynku dla naszej drogiej, niskoemisyjnej stali.

Branża potrzebuje okresu przejściowego

Zwracając się do krytyków przemysłu stalowego, którzy twierdzą, że proponowane reformy ETS są potrzebne do przyspieszenia dekarbonizacji, wyjaśnił, że branża potrzebuje fazy przejściowej, aby dać czas na przekształcenie zakładów hutniczych: - *Zastąpienie wielkich pieców zakładami DRI-EAF zajmuje lata – po etapie projektowania, potrzebujemy dwóch lat na fazę budowy, po której następuje okres testów i uruchomienie. Projekty DRI-EAF planowane są jako inwestycje na bazie istniejącego zakładu (inwestycja brownfield). Dlatego potrzebujemy fazy przejściowej. Umożliwi nam to kontynuację produkcji z wykorzystaniem technologii wielkopiecowej – produkcję stali w Europie i generowanie funduszy, które będziemy mogli ponownie zainwestować w budowę nowych zakładów potrzebnych do produkcji stali neutralnej pod względem emisji dwutlenku węgla.*

Kluczowe zapotrzebowanie na energię odnawialną na dużą skalę

Dostęp do przystępnej cenowo energii odnawialnej na dużą skalę jest jednym z kluczowych filarów produkcji stali neutralnej pod względem emisji dwutlenku węgla – Van Poelvoorde wyjaśnił: - *Do 2030 r. europejski przemysł stalowy będzie potrzebował 150 TWh odnawialnej energii elektrycznej z sieci, z czego połowa będzie potrzebna do produkcji wodoru. To dwa razy więcej niż całkowite zużycie energii elektrycznej w Belgii w 2020 roku. Europa musi przyspieszyć tworzenie otoczenia regulacyjnego dla zielonego wodoru (magazynowanie, transport); forsować budowę infrastruktury i przyspieszyć wydawanie pozwoleń.*

Znaczenie stabilnego łańcucha dostaw

Przypomniał także o znaczeniu stabilnego łańcucha dostaw. - *Zaledwie w zeszłym miesiącu Ursula Von Der Leyen powiedziała: „Każde euro, które zainwestujemy w odnawialne źródła energii i efektywność energetyczną, to zaliczka na naszą przyszłą niezależność energetyczną” – i to samo można powiedzieć o europejskim przemyśle stalowym. Każde euro zainwestowane w produkcję stali neutralnej pod względem emisji dwutlenku węgla w Europie to zaliczka na stabilny łańcuch dostaw dla długoterminowego dobrobytu Europy. Stal ma strategiczne znaczenie, jest częścią krytycznego łańcucha wartości – nie ma wątpliwości, że te łańcuchy wartości zostaną znacznie osłabione, jeśli produkcja stali przeniesie się poza Europę.*